

Vršovice 12.12.2012

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, shromáždili jsme se v tuto první adventní neděli ve jménu Pána Ježíše Krista, abychom vzdávali Bohu chválu a dík, abychom mu vyznávali své viny, abychom prosili za sebe i za druhé, abychom hledali nové poznání Boží lásky a očekávali na Jeho slovo, které z milosti proměňuje lidské životy. Amen.

Píseň: 273 sl.1 Zvedněte brány svrchků svých

Introit: Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy. Ž 24,7

Píseň: 275 Zavítej k nám Stvořiteli

Modlitba: Pane, vyznáváme vděčnost za dnešní pozvání. Vyznáváme radost z toho, že tu dnes smíme být s Emou a Veronikou. Že se dnes přiznáváš k jejich rozhodnutí vyznat svou víru v Tebe jako dárce života.

Společně s nimi se těšíme z dnešního pozvání ke stolu, kde je naším hostitelem náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus. Děkujeme, že uprostřed všeho, co nás činí zmatenými a nejistými, uprostřed lidské zloby i lidského smutku a neštěstí, smíme vědět, že Ty jsi za Emou a Veronikou, za každým z nás, za každým člověkem přišel a provázíš ho každý den.

Prosíme, abychom my všichni dokázali být svědky o této Boží milosti. Abychom s Tvou pomocí svědčili o naději v tomto světě. Amen.

Slovo dětem: Narozeniny Daníka Hrubého

Píseň ze Svítá: S216

Čtení: Ž 37,3-7a Veronika

Píseň: S90 Haleluja zpívej

Představení konfirmandů: *Konfirmandi povstanou.* Milý sbore, představuji vám naše dnešní konfirmandky, které byly v dětství pokřtěny a dnes jsou mezi námi aby milost i závazek křtu přijali osobně a poprvé s celým sborem přistoupily k přijetí chleba a vína při svaté večeři Páně. Konfirmandkami jsou: Ema Toušková a Veronika Balínová. *Konfirmandi se posadí.*

Oslovení konfirmandů: Milá Emo, milá Veroniko. Chtěl bych v tuto chvíli poděkovat. Jsem skutečně Pánu Bohu vděčný za to, že jsme se mohli více než rok setkávat a hovořit spolu. Mohli jsme společně zažívat atmosféru rozhovorů a hledání. Společně jsme čelili základním otázkám a snažili se porozumět věroučným formulím, které jsou tak známé, že už trochu nevíme, co se za nimi skrývá. Hezké bylo a je, že jsme při tom patřili k sobě, že jsme si směli uvědomovat, že všichni přítom patříme Pánu Bohu. Mohl jsem vám pouze prostředkovat určité biblické pohledy a uvědomuji si, že toto zprostředkování bylo pouze částečné. Moc bych si proto přál, abyste je dále promýšleli - ať už doma, dál v tomto sborovém společenství nebo časem i jinde.

Povstaňme, abychom byli svědky vyznání našich konfirmandů.

Milá Emo, milá Veroniko, dnes se chcete přiznat ke svému křtu. Vyznat svoji víru, důvěru v Boží přítomnost ve vašich životech. Při konfirmačním cvičení i ve shromážděních a v celém životě sboru jste se setkávali se svědectvím evangelia, že Ježíš z Nazareta je Kristus, zemřel také pro vás a pro vás byl vzkříšen, nabídl vám život.

Ptám se každé z vás: Věříš tomu? Jestliže ano, odpovězte každá za sebe: Věřím.

Toužíš spolu s námi u stolu Páně přijímat a zvěstovat dar smíření s Bohem i s lidmi? Jestliže tomu tak je, odpověz: Ano.

Chceš žít život ukotvený v naději spravedlnosti Kristovy, to je z Jeho odpuštění, ve vděčnosti za dar života a v lásce ke všem lidem? Jestliže tomu tak je, odpověz: Ano, s pomocí Boží.

Zůstaneme stát

Milí konfirmandi, jste spolu s námi dětmi Božími, součástí Církve Kristovy, rozptýlené po celém světě i tohoto konkrétního společenství sboru ve Vršovicích. Všichni společně, ve společenství Božího lidu, ke kterému smíme patřit, vyznejme v tuto chvíli svoji víru slovy apoštolského vyznání:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, I v Ježíše

Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný. Amen.

Píseň: 276 Slávy Pán přichází opět

Text: Fp 3,12-14

Milá Emo, milá Verunko, tyto texty jsem vám vybral, protože jsou o cestě. O hledání cesty. Protože vy cestu před sebou máte. S mnoha otázkami, s mnohým hledáním a nejistotou. Ale cestu, po které stojí za to jít. A na začátku cesty k dospělému přijetí života jste se rozhodly přiznat se ke svému křtu, kterým jste byly pokřtěny, když jste byly malé. Před chvílí jste vyznaly, že pro sebe přijímáte jako zcela určující skutečnost, že lidský život je v rukou Božích.

Ema při rozhovoru se staršovstvem odpovídala na otázku, jak křesťan chápe svůj život. Řekla, že křesťané přijímají život jako milost, dar a poslání od Boha a proto také věří, že je za něj odpovědný nejen před lidmi, ale především před Bohem. Dobře. Jak tedy žít takový život?

Pokusím se otevřít biblický pohled na tuto otázku pomocí textů, které jsem vybral Verunce a Emě jako konfirmační texty.

Začneme tím starozákonním, 37. žalmem, žalmem Davidovým. A hned na začátku u něj narazíme. Čekali bychom, že to nejdůležitější, co nám starozákonní text řekne k odpovědnému způsobu života, bude jakýsi popis modelu. Má-li být život odpovědný, musí se řídit podle nějakých pravidel. Takže na prvním místě pravidla a pak podle nich jednat. Pravidla musí být co nejzřetelnější. Ještě vaši prarodiče zažívali velice přísný názor, co je pro správného evangelíka vhodné a co ne. Vhodné nebylo třeba tancování, vhodné nebylo mnoho věcí. Kdyby vás to zajímalo, podívejte se na norský film Druhá tvář neděle.

Zdá se to jasné. A přece to pro žalmistu není onen základ, na kterém se dá stavět. Ve chvíli, kdy přichází konfrontace se skutečností, že kolem nás se dějí věci nedobré, že darebáci se mají dobře a obyčejní lidé

špatně, by žalmista stál s prázdnýma rukama. Pouze by mohl říci - to je ale hrozné, dostali jsme se do morálního bahna. Podívejte se, co je kolem nás darebáků. Protestuji! Darebáci by být neměli. S tím by se mělo něco udělat. Hlavně něco udělat. Po pravdě, pro tuto radu nemusíme chodit za žalmistou, na to nám stačí zajít do hospody.

Ale žalmista toto neříká. V naší době, která žádá především akci a nezajímá ji promýšlení základů, na kterých stojíme, přichází žalmista a volá po zastavení. „Doufej v Hospodina.“ „Hledej blaho v Hospodinu.“ „Svou cestu svěř Hospodinu.“ „Čekej na Hospodina“. To slyšíme vždy na prvním místě. Bez toho by nic dalšího nemělo smysl. Žalmista neodmítá naši aktivitu, ale jde mu o aktivitu určenou tou základní orientací na Hospodina. Takže to zásadní není nadávání na darebáky, ale pomoc tomu, kdo je v nouzi. Konej dobro. Toto si můžeme troufnout uskutečňovat, protože smíme vědět, že ta základní aktivita pro lidský život je Boží jednání. To není iluze, ale fakt. A my se na tento fakt smíme a máme spolehnout.

Ten novozákonní text je, zdá se, úplně z jiného soudku. Přímo přetéká lidskou aktivitou. Jak by také ne, jde o apoštola Pavla. Jestli někdo překypoval aktivitou, pak to byl skutečně on. Však také mám z křesťanství takový nervnější pocit, než ze židovství. Honem, honem, ještě tady něco udělat, ještě tady a já musím být dost dobrý křesťan a lidé kolem mě by se měli chovat taky správně. Je je, je je, jak jen to zvládnout. Má to ale církev spoustu práce. Vzpomněl jsem si u tohoto textu na otázku, na kterou odpovídala Verunka. Čím je církev výjimečná? Skrze církev je Kristus v tomto světě přítomen a dává se mu poznat. Církev není výběrová organizace, která má za úkol pečovat o udržování křesťanské morálky. A dodejme, ani o vylepšení svého morálního profilu.

Tak o co tomu apoštolovi jde? Proč se tak namáhá? Co tím myslí, když mluví o tom, že chce dosáhnout dokonalosti? Apoštol Pavel byl žid a velice vzdělaný žid. Moc dobře znal Písmo. Moc dobře věděl i o důrazu, o kterém jsme mluvili u 37. žalmu. Ale jakoby k tomu našemu starozákonnímu textu chtěl něco dodat. Ono očekávání na Hospodina není o pasivitě. Není to o tom, že bychom čekali, až nám odpověď na naše otázky hodí Pán Bůh na hlavu. Je to práce. Je to promýšlení. Je to studium Písma. Je to modlitba. To je víra.

Ale apoštol dodává ještě něco a to velice zásadního. On pojmenovává cíl našeho života. Ježíše Krista. Poznat Boží jednání v Ježíši Kristu.

Poznat, pochopit, Boží jednání v tomto světě. Je mnoho věcí, které nás v této snaze mohou brzdit, které nás mohou paralyzovat nebo nám zastiňovat oči. Paralyzuje strach, paralyzuje vina, všechno to, co jsem pokazil. Oči zastiňuje pýcha a soběstřednost. Ale to všechno nechává Pavel za sebou. Ne proto, že by byl tak silný, ale proto, že se ho zmocnil Ježíš Kristus. Proto má sílu běžet, proto má sílu se namáhat. Proto to všechno smíte nechat za sebou i vy. Tím se nemusíte nechat určovat. Proto můžete žít. Najednou je před vámi i před námi jenom cíl. Ježíš Kristus. Najednou se nám znovu otevírá pohled na svět kolem nás. Jako na místo, kde máme jít, tak jako Ježíš, za těmi, kdo potřebují pomoci.

Milá Emo, milá Verunko, zjistil jsem, že ty texty, které jsem vám vybral, patří hodně k sobě. A tak vás chci poprosit, abyste si je občas půjčily navzájem. Ale oba ty texty mluví o Boží milosti, se kterou za námi přichází. To si, prosím, odnese jako ujištění. To si my všichni smíme odnášet jako ujištění od stolu, ke kterému jsme zváni naším Pánem a Spasitelem Ježíšem Kristem. Amen.

Požehnání a předání konfirmačního listu: *společně s Ondrou a staršovstvem*

Bůh vší milosti, který Tě povolal k věčné slávě, utvrď Tě až do konce, abys zůstala bez úhony až do dne našeho Pána Ježíše Krista. (1K 1,8)

Přímluvná modlitba se vzkládáním rukou:

Všemohoucí a věčný Bože, sešli na tyto své služebnice a služebníky svého svatého Ducha, Utěšitele. Rozhojňuj v nich denně rozličné dary své milosti: ducha moudrosti a rozumnosti, ducha rady a síly, ducha poznání a bázně před Tebou. Zachovej je ve své milosti k životu věčnému skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Duch svatý požehnej vám, ochraňuj vás, zachovávej vás nyní i na vždycky.

Amen.

Všichni se posadí.

Slovo kurátora: Tomáš Vokatý

Slovo konfirmandů:

Píseň: S 401 Zůstaň s námi, Pane, když se stmívá

Vyznání vin: Pane Bože, předstupujeme před Tebe dnes poprvé s Emou a Verunkou, které se dnes přihlásily k naději, kterou nabízíš. Dej jim i nám, abychom přijali tělo a krev Kristovu, abychom byli ke Kristu přivtělováni a jemu připodobňováni. Prosíme, chraň je i nás, abychom zůstávali Tvými skrze Ježíše Krista, našeho Pána. A to přes všechny naše viny, všechen náš hřích, který Ti chceme nyní odevzdat.

Myslíme nyní na svá provinění, na své nesplněné úkoly v Tvé službě. Před Tebou, Bože, chceme vyznat svůj hřích. Potvrďme, bratři a sestry, své vyznání hlasitým: Vyznáváme.

A přece před Tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechen hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Slovo milosti: Hospodin nás ujišťuje: „I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neustoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slitovník.“ Iz 54,10

Pozdravení pokoje: O tuto naději Boží milosti se smíme navzájem podělit a podat si navzájem ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Eucharistická modlitba: Opravdu je dobré a správné, a děje se to k naší radosti, abychom ti, Bože, děkovali za tou lásku.

Neboť ty nás očekáváš jako Otec milosrdenství a tvůj Syn nám dává odvahu se k tobě navrátit a svěřit se ve víře tvé milosti.

Proto tě chválíme vprostřed celého tvého stvoření.

Proto stojíme ve velkém zástupu těch, kdo žijí z tvé lásky.

Proto pozvedáme své hlasy do jediné chvály, která spojuje nebe i zemi a se všemi anděly bez konce vyznáváme:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé

slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech. Amen.

Připomínáme si dílo a utrpení našeho Pána Ježíše Krista, spoléháme na jeho oběť a slavíme jeho památku, jak nám přikázal. Prosíme o dar Ducha svatého, který nás proměňuje, který s námi tvoří společenství lidu Kristova, společenství, ze kterého smíme mít duchovní užitek, zdroj radosti a růstu v milosti.

Slova ustanovení: Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně: „Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli píti budete, na mou památku. Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde.“ (1K 11,23-26)

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň 308, 461, 462

Pozvání: Hospodin zve i nás: „Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko! Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem! Nakloňte ucho a pojdte ke mně, slyšte a budete živi! Uzavřu s vámi smlouvu věčnou, obnovím milosrdenství věrně Davidovi prokázaná.“

Vysluhování: *konfirmandi a jejich rodiny jdou v prvním kole*

Slovo při propouštění:

Sám Bůh pokoje nechať vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. 1Te 5,23

Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás milujeme, ať posílí vaše srdce, abyste byli bezúhoní a svatí před

Bohem, naším Otcem, až přijde náš Pán Ježíš se všemi svými svatými.

1Te 3,12n

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!

Fp 4,4

Ten, od něhož je toto svědectví, praví: „Ano, přijdu brzo.“ Amen, přijď, Pane Ježíši!

Zj 22,20

Pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude stráží vašich srdcí i myslí v Kristu Ježíši.

Fp 4,7

Píseň: 651 Dávno je to

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem!

2K 5,19n

Požehnání: Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází. Jemu sláva i moc navěky. Amen.

Zj 14,6

Píseň: 161 Tebe, Bože, chválíme